

R. P. HYACINTI
DONATI, LAYNENSIS,
ORD. FRAT. PRÆDICATORVM
SAC. THEOL. MAG. AC U. J. D.

Quondam in Generali Studio Sancti Dominici Civitatis Cosentinz Regente,
ac utriusque Provinciæ Calabriæ Provinciali

RERUM REGULARIUM
PRAXIS RESOLUTORIA;
IN QUATUOR TOMOS DISTRIBUTA.

IN QVIBVS OMNES ET SINGVLÆ MATERIÆ, QVÆ IN
Rebus Regularibus occurrere possunt, sub diversis Tractatibus succinctè
ac dilucidè proponuntur, resol-vuntur, ac deciduntur.

Opus ædum Praxi Regularibus, sicutumque iudicis, Ecclesiasticis, ceterisque Ordinum
Superioribus: verum etiam causarum Patronis, omnibusque Iudicibus in utroque foro
versantibus utilissimum, imò maxime necessarium:

Accedunt duo Indices locupletissimi Tractatum & Questionum, Rerumque
omnium notabilium.

TOMUS TERTIUS

Cujus Tractatum Blenbum versa pagina indicabit,

NUNC PRIMUM IN GERMANIA PRODIT

*colibus D
Michaelis
Dereca: ordi
ni D. Jacobi.*

COLONIÆ AGRIPPINÆ,

Apud HERMANNUM DEMEN, Anno M. DC. LXXXVI.

Permissu Superiorum.

INDEX TRACTATUUM

Et Quæstionum, quæ in hoc Tomo Tertio

continentur.

TRACTATUS I. De Obligatione Regularium ad propriam Regulam fol. 1.

- Quæst. 1.** **R**egula unde dicatur, quid sit, & quomodo? fol. 1.
2. Regula S. Augustini, an sit præstantior ceteris? ibid.
3. Regula, an differat à suis Constitutionibus? fol. 1.
4. An Regula Religiosa obliget ad culpam? ibid.
5. Regula ad solam partem obligans, & nullatenus ad culpam, an proprie dici possit Lex? ibid.
6. Dominus an prætor suorum, si penam statuti non subeat, an peccet? fol. 3.
7. An dicti statuti non obligent ad culpam, semper fuerit in Ordine Prætor. & comprehensum Regulariter S. Augustini? ibid.
8. An Constitutiones, & Ordinationes in Ordine Prætor. differant inter se? fol. 4.
9. An Fratres Prædicatorum tenentur servare contenta in Regula, & Constitutionibus, si Prælatus eis non mandet illa servare? ibid.
10. Si Fratres Prædicatorum in Adventu non jejunent, an peccent ex Regula? fol. 5.
11. An Religiosus transgrediens ea, quæ sunt in Regula, peccet mortaliter? ibid.
12. Regula constituta per modum præcepti, ut si dicat, præcipimus, mandamus, tenentur & possunt, an obliget ad mortale? fol. 6.
13. Sed quid dicendum, si Regula non attingit verbis præceptum, & ordinationem, & an se expressam non habeat intentionem auctoritatis, obliget ne ad mortale? ibid.
14. Transgressio Regula non obligat ad mortale, nec veniale peccatum, an possit aliunde esse mortale, vel veniale? ibid.
15. Peccare contra Regulam ex contemptu, quid sit? ibid.
16. An Religiosus, ex speciali præcepto, distans ab alio contentis in Regula, tenetur tendere in perfectionem charitatis? ibid.
17. Si Religiosus omittat servare Consilia, an peccet mortaliter? fol. 7.
18. An Regularis peccet contra dictam obligationem tendendi ad perfectionem charitatis, si sibi proponat servare omnia contenta in Regula, præter ea, quæ ad nullam culpam obligant? ibid.
19. An Regularis teneatur progredi ad perfectionem charitatis, per omnia media, quæ ad ejus acquisitionem deseruire possunt? fol. 8.
20. An Regularis peccet mortaliter contra obligationem tendendi ad perfectionem charitatis, si servaverit omnia
Dei Præcepta Tomo III.

contenta in Regula, intendens non attingere perfectionem in via Religiosa? ibid.

21. An Regularis peccet mortaliter contra dictam obligationem tendendi ad perfectionem, si violantes Regula valet, & præcepta, teneatur animam acquirere in Religiosa perfectione? ibid.
22. An Religiosus tenetur in via perfectione in dies magis, ac magis proficere? ibid.
23. An Religiosus transgrediens præceptum Dei contentum in Regula, duplici peccatum mortale committat, necessarium aperiendum in Confessione Sacramentali? fol. 9.
24. An Religiosus, stans in eodem genere peccati mortali, vel venialis, gravius peccet, quàm secularis? ibid.
25. Ignorantia Regule, & Præceptorum ejus, an excuset transgressorem à culpa? fol. 10.
26. An Prælatus teneatur sub mortali procurare, in Regula & Statuta sui Ordinis obedientiam ad mortale, obsequentiam à subditis? ibid.
27. An Prælatus peccet mortaliter, si scilicet permittat, suis subditis peccare, ac frequenter violare statuta accidentalia sui Ordinis, ad nullam culpam, nec quidem venientiam obligantia? ibid.
28. An Prælatus Regularis teneatur defectus subditorum inquirere, ut corrigat & emendet? fol. 11.
29. An superior laicus peccet, si sine causa dispenset in Observantia Regularibus, ad culpam non obligantibus? ibid.
30. An P. Generalis, vel Capitulum Generale, teneatur Regulam relaxatam reformari? fol. 12.
31. Si Regula Religiosa sit consuetudine relaxata, an Prælatus teneatur illam observare in suis primis, vel potius secundum consuetudinem, quæ in tali Religione viget? ibid.
32. An Regula ob contrariam sibi consuetudinem, possit tolli, vel ex parte tolli, & abrogari? ibid.
33. An Romanus Pontifex possit super totam Regulam dispensare, aut illam tollere, & mutare? ibid.
34. An P. Generalis, vel ejus Capitulum Generale, possit Regulam, ex toto, vel ex parte tollere, & mutare? ibid.

TRACT. II. De Procurantibus Officia Ordinis. fol. 13.

- Quæst. A** N liceat Religiosis procurare officium Curatum sue Religionis? fol. 13.
1. An inter gratia sui Religiosi, officia sui Ordinis, per eos tractari procuraret? ibid.
- Bulla Gregorii XIII. ibid.
- Bulla Clementis VIII. ibid.
- Bulla Pauli V. ibid.

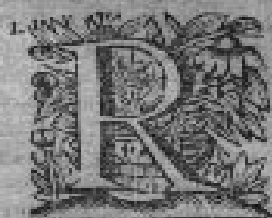
RERUM
REGULARIUM
PRAXIS RESOLUTORIÆ
TOMVS TERTIVS

TRACTATUS I.

DE OBLIGATIONE REGULARIUM AD PROPRIAM
REGULAM.

QUESTIO I.

Regula unde dicatur, quid sit, & quotuplex?

Regula, teste *Thoma in lib. Etymol. cap. 16.* dicta est, eò quòd rectè dicit, nec alio-
sunt nos trahit, quàm ad re-
gularitatem: alii dixerunt
Regulam esse, eò quòd reg-
gri, vel quòd normam vi-
vendi præbeat, vel praxum

contingat, prout expectè habetur *Can. 2. dist. 9. 3.* Alii ve-
rò dicunt, quòd Regula Religiosa est Constitutio Eccle-
siastica, approbata à S. Papa, qua omnes actus Religio-
sorum diriguntur ad finem Regulæ, & sic paucis exceptis,
videtur coincidere cù definitione leg. quæ secundum
*S. Thom. 2. 2. q. 90. art. 4. in corp. est ordinatio rationis ad
bonum commune ab eo, qui curam communitatis habet,*
de qua definitione plura habes *ssm. p. 1. tr. 9. 2.*

1. Dicitur approbata à S. Papa: quia Papa excepto, à
nullo potest norma & modus vivendi, pro Regula ap-
probata, *cap. de nunciis de Religiosis domib. unde à eligendi
à Regula appellantur Regulares, ut constat ex Rubr. de
Regular. sicut etiam olim Clerici in communi & sic vi-
vetes, à Canone dicti sunt Canonici Regulares, Na-
var. comm. 1. de Regular. 2. § 3. & Covar. in Clem. surio-
sus p. 1. in principio.*

2. Hæc autem Regula est quadruplex in Ecclesia,
ordinasti tamen loquendo, utpotè S. Basilii, Augustini,
Benedicti, de quibus fit mentio, & supponitur appro-
batio in *6. pariterosa, 18. q. 2. ex cap. Romano sub Innoc. II.
cap. 16. sub quibus Regulari vivunt omnes Religiones
Monachales, quas nominat S. Ant. 1. p. sum. tit. 3. 4. cap. 1.*

Donatus Praxis Regularis Tomus III.

§ 4 & Regula S. Francisci de Assisio, ab Honorio Map-
probata, sub qua vivunt plures Religiosi, ut patet de
Conventualibus, Capuccinis, & similibus.

4. Dicitur ordinariè loquendo, quia Cartusiani præ-
tendunt propria statuta habere pro Regula, *Sylvest. Re-
ligio 1. q. 7. § 3. Ant. 4. p. 21. ab. c. 1. § 8. & PP. Jesuitæ, ac
Minimi contendunt habere propriam Regulam ab ip-
sorum Fundatoribus, independentè à præfatis Sanctis.*

5. Quæ quippe Regule differunt inter se, non se-
cundum rationem genericam, quæ estat omnibus com-
munis & una, utpurà tendere in perfectionem chari-
tatis. Finit enim omnium Religionum est adeptio per-
fectionis charitatis, at secundum rationem specificam,
hoc est ex fine proximo, & objecto specifico. Etenim
multi sunt modi adipiscendi perfectionem charitatis,
& secundum diversos modos, diverse possunt institui
Religiones, servatis tamen servandis, ut pluries alia
dictum est, & patet de Ordine Mendicantium, & Mo-
nachorum.

*Quæst. 2. Regula S. Augustini an sit præstantior
cæteris?*

1. Affirmat nollet P. Adg. Fr. Petrus Martyr. Fe-
stus in summ. Ord. p. 1. cap. 37. de modo faciendi
professionem; dociturque ex multis, cum ratione exem-
plaris, à quo est desumpta, quod est vita Apostolorum.
Unde Ecclesia in ejus officio dicit, quòd *cepit vivere se-
cundum Regulam à Sanctis Apostolis constitutam:* tum ra-
tione sit auctoritas, nam S. P. Augustinus fuit auctoritate
Episcopus, vitæ Sanctus, & scientiæ præstantissimus,
quod non potest dici de aliis; nam alii Regularum au-
thores, licet fuerint Sancti, non tamen Doctores, & si